

ють більшу частку своїх доходів від праці. Ці структурні характеристики економіки України важливі для пояснення економічних зв'язків і ефекту мультиплікатора. Саме обчислення мультиплікаційних ефектів від інвестування у ринок комерційної нерухомості може стати наступним етапом дослідження даного ринку та його внеску у національну економіку.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Social Accounting Matrices. A Basis for Planning. Edited by Graham Pyatt and Jeffrey I. Round. Washington, D.C., U.S.A.: THE WORLD BANK. – 1985, 282 p.
2. Bureau of Economic Analysis. U.S. / Department of Commerce// RIMS II Online Order and Delivery System [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.bea.gov/regional/rims/rimsii/home.aspx>.
3. Таблиця «витрати – випуск» за 2008 р. (в цінах споживачів) / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2010/vvp/vitr_vip/vitr_vip10_u.html.
4. Валовий внутрішній продукт / Національний банк України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.bank.gov.ua/files/GDP_u.xls.
5. Платіжний баланс і зовнішній борг України 2008 р. / Національний банк України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : bank.gov.ua/doccatalog/document?id=90702.
6. Зведені національні рахунки / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2005/vvp/znr/znr_u_12.htm.
7. Звіт про виконання Державного бюджету України за 2009 р. у розрізі економічної класифікації / Міністерство фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.minfin.gov.ua/file/link/244339/file/Zvit.pdf.

УДК 338.22

Мазур О.А.

*аспірант кафедри економіки підприємства
Ужгородського національного університету*

Сержанов В.В.

*кандидат економічних наук, доцент
Ужгородського національного університету*

ВПЛИВ ТІНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ НА ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПРОЦЕС КРАЇНИ

У статті розглянуто вплив тінізації економіки на інтенсивність інвестиційного процесу в Україні. Досліджено зміст поняття інвестиційної привабливості. Проведено порівняльний аналіз статистичних та розрахункових даних, які характеризують інвестиційний процес, результативність діяльності промислового сектору та динаміку сприятливих для тінізації економічної діяльності процесів.

Ключові слова: тіньова економіка, інвестиційна привабливість, інвестиційний клімат, економічна безпека, економічна девіація.

Мазур О.А., Сержанов В.В. ВЛИЯНИЕ ТЕНИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ НА ИНВЕСТИЦИОННЫЙ ПРОЦЕСС СТРАНЫ

В статье рассмотрено влияние тенизации экономики на интенсивность инвестиционного процесса в Украине. Исследовано содержание понятия инвестиционной привлекательности. Проведен сравнительный анализ статистических и расчетных данных, характеризующих инвестиционный процесс, результативность деятельности промышленного сектора и динамику благоприятных для тенизации экономической деятельности процессов.

Ключевые слова: теневая экономика, инвестиционная привлекательность, инвестиционный климат, экономическая безопасность, экономическая девіація.

Mazur O.A., Serzhanov V.V. INFLUENCE OF SHADOWING OF ECONOMY TO THE INVESTMENT PROCESS OF THE COUNTRY

The article considers the impact of the process of shadowing economy to intensity of the investment process in Ukraine. In addition, it considers the content of the concept of investment attractiveness. Carried out comparative analysis of statistical and accounting data, that characterize the investment process, performance of industry sector and the dynamics of processes that are favorable for shadowing of economy.

Keywords: shadow economy, investment attractiveness, investment climate, economic security, economic deviation.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день економіка України функціонує в складних умовах, зумовлених системною кризою в ключових галузях промисловості. Однією із основних передумов для її подолання є створення сприятливого середовища для розвитку малого, середнього та великого бізнесу, появи підприємців, спроможних реалізувати ресурсний потенціал країни, що стимулюватиме приплив інвестицій в реальний сектор. В свою чергу, від ефективності їх освоєння та використання залежить не лише рівень фінансово-економічного та технологічного розвитку, але й стабільність соціально-економічного та політичного становища.

Попри значний ресурсний потенціал Україна в очах світової громадськості залишається не досить привабливим об'єктом для відкриття та розвитку бізнесу. Зокрема, за рейтингом Doing Business

на 2014 р. з-поміж 189 країн Україна займає 112-те місце, покращивши результат на 25 позицій в порівнянні з минулорічним рейтингом (який було складено по 185 країнах) [20]. Проблема підвищення інвестиційної привабливості України є комплексною, оскільки потребує змін в законодавчій та інституційній сферах. Проте не менше значення має мінімізація впливу ефектів тіньової економіки (наприклад, корупції, дестабілізації фінансової системи, стабільності національної валюти тощо) на формування інвестиційного клімату України, яка, з одного боку, відвертає увагу зовнішніх інвесторів на користь країн з вищим рівнем дотриманням законності у приватному та публічному секторах, а з другого боку, створює чималі інвестиційні ризики для резидентів та перепони розвитку діючих підприємств. Таким чином, питання зменшення негатив-

ного впливу тіньової економіки, у т. ч. на інвестиційний клімат, залишається актуальним й на сьогодні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тіньова економіка як одна із назрілих проблем Української держави супроводжує її від початку здобуття незалежності, тому ця тема на сьогодні є добре дослідженою. Зокрема, необхідно відзначити праці таких науковців, як О. Бандурка, З. Варналій, В. Геєць, Я. Жаліло, В. Липкан, І. Мазур, М. Мельник, В. Мунтіян, О. Турчинов, С. Сазанов, В. Сенчагов, присвячені вивченню сутності тіньової економіки, факторів її виникнення та розвитку, впливу на соціально-економічне життя суспільства.

Серед останніх розвідок необхідно відмітити внесок О. Підмоного та О. Глуценка в дослідження впливу нелегального підприємства на розвиток фінансової системи України [12], О. Рибчак – у вивчення особливостей розвитку тіньової економіки в Україні [14], М. Фоміної та ін. – у розуміння взаємозв'язку між тіньовою економікою та корупцією, особливостей їх розвитку, практики зарубіжних країн в запобіганні цим явищам [6], М. Кравченка – в дослідження впливу тіньової економіки на економічну безпеку регіону [7], С. Самойленка – у вивчення структури та впливу тіньової економіки на економічний розвиток держави [15], І. Слинська – в розвиток напрямів зниження рівня тіньової економіки в регіоні [16].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Віддаючи належне внеску попередників, відзначимо, що поза увагою переважної більшості дослідників залишається проблема впливу тіньової економіки на інвестиційну привабливість держави та регіону, яка згадується зазвичай поверхнево. Виключенням є праці О. Труфанова, Д. Труфанова [18], Н. Краус [8] та ін., у працях яких це питання є об'єктом дослідження. Таким чином, потребу в дослідженні порушеної проблематики зумовлюють незначна чисельність спеціальних досліджень, присвячених оцінці впливу тіньової економіки на формування інвестиційного клімату, а також динамізм згаданого явища у вітчизняних умовах.

Мета статті полягає у виявленні змісту та структури впливів тіньової економіки на інвестиційну привабливість держави шляхом дослідження змісту поняття інвестиційної привабливості, аналізу статистичних та розрахункових даних, які характеризують інвестиційний процес, результативність діяльності промислового сектору та динаміку процесів, які сприяють тонізації економічних відносин.

Виклад основного матеріалу дослідження. В економічній літературі сформовано чимало підходів до тлумачення сутності інвестиційної привабливості країни. Так, з суб'єктивної точки зору (очікувань власника капіталу), інвестиційна привабливість розглядається як узагальнена характеристика переваг і недоліків об'єкта інвестування. При її здійсненні проводиться суб'єктивна оцінка макроекономічної ситуації, що складається в тій чи іншій країні. Інвестиційна привабливість визначається ступенем досягнення компромісу між інтересами інвестора та реципієнта інвестицій. Її рівень підвищується при швидкому досягненні консенсусу між суб'єктами інноваційно-інвестиційного процесу [9, с. 50].

Головна суть інвестиційної привабливості полягає в реалізації стратегії отримання максимального прибутку від вкладеного капіталу. Тому на сьогоднішній день при розробці і прийнятті інвестиційних рішень іноземний інвестор спирається на дослідження конкурентоспроможності регіональної економіки, а

саме звертає увагу на регіони, які є більш привабливими [19, с. 60].

Інвестиційна привабливість визначається як система або сполучення різних об'єктивних ознак, засобів і можливостей, що спричиняють в сукупності потенційний платоспроможний попит на інвестиції вданому регіоні [11, с. 40–47].

З точки зору факторного аналізу поняття інвестиційної привабливості країни можна тлумачити як сукупність політичних, соціальних, інституціональних, екологічних, макро- і мікроекономічних умов функціонування національної економіки, які забезпечують стабільність інвестиційної діяльності вітчизняних і зарубіжних інвесторів [4]; або як якісну та кількісну характеристику внутрішнього та зовнішнього середовища об'єкта можливого інвестування [2, с. 14–18].

Синтез наведених точок зору дозволяє сформулювати узагальнений підхід до тлумачення поняття інвестиційної привабливості, який підкреслює відносність та суб'єктивність будь-яких кількісно-якісних оцінок факторів інвестиційної привабливості, як показника, котрий фактично відображає якість пакету характеристик територіальної одиниці (області), які бере до уваги новий та чинний інвестор при прийнятті рішення щодо інвестування на даній конкретній території. Оцінка інвестором тієї чи іншої території для інвестування є фактично його очікуванням отримати можливість здійснювати виробничо-комерційну діяльність, яка характеризується прийнятним рівнем ризику та дохідності (прибутковості) [13, с. 30–31]. Отже, інвестиційна привабливість території є основою для розгляду питання про доцільність здійснення інвестицій в конкретний об'єкт (суб'єкт господарювання) або галузь промисловості.

Необхідно відзначити, що попри чіткість та зрозумілість складових поняття інвестиційної привабливості, вищенаведені визначення не дозволяють розглядати його як об'єкт управлінського впливу, оскільки не розкривають проблему визначення пріоритетності тих чи інших факторів, на основі яких приймається рішення про інвестиції та/або їх вплив на значення підсумкової оцінки показника інвестиційної привабливості. У зв'язку з цим для досягнення мети статті доцільно розглянути складові показника (фактори) інвестиційної привабливості та прослідкувати їх зв'язок (залежність) із ефектами тіньової економіки.

Вихідною точкою є бачення інвестиційної привабливості як двокомпонентної структури, котра складається з [1, с. 2–7]:

- інвестиційного потенціалу, який визначається економічними, соціальними і природно-географічними факторами;
- некомерційних інвестиційних ризиків, які зумовлені зовнішньою стосовно інвестора макроекономічною, політичною та соціально-економічною ситуацією на території.

Дослідження закономірностей формування інвестиційного потенціалу економічної системи має певні особливості. По-перше, необхідно зважати на те, що кожен елемент (рівень) економічної системи, володіючи власним інвестиційним кліматом, впливає на формування інвестиційного клімату іншого елемента (рівня). Проте інвестиційний клімат економічної системи певного рівня не є сукупністю інвестиційних кліматів її складових нижчого рівня. По-друге, інвестиційний клімат кожного елемента економічної системи характеризується власним набором показни-

ків, які характеризують його інвестиційну привабливість. Тому ключовим моментом даного дослідження є відбір показників, які можуть якісно характеризувати динаміку інвестиційної привабливості України в сучасних економічних умовах.

З огляду на масштабність та комплексність порушеної проблематики, яка потребує самостійного фундаментального дослідження, в даній роботі розглянуто лише окремі показники, котрі дозволяють сформулювати загальне уявлення про основні тенденції інвестиційного процесу (в промислове виробництво):

- статистичні дані, котрі в загальних рисах характеризують розвиток промислового потенціалу держави, а також інвестиційну привабливість для внутрішнього та зовнішнього інвесторів;

- аналітичні дані, котрі характеризують організаційно-правові засади ведення бізнесу в Україні.

Охарактеризувати місце вітчизняного виробника в системі міжнародного поділу праці дозволяють дані про експорт з України (табл. 1).

Найбільшими експортними галузями українського промислового комплексу є металургія, видобувна промисловість, машинобудування та рослинництво, які в сукупності складають 64,6% вітчизняного експорту за 2013 р. В порівнянні з докризовим 2008 р. аналогічний показник був дещо вищим та становив 69,5%, при тому, що обсяг експорту був на 3642,4 млн. дол. США більшим, ніж за минулий рік.

Характерною рисою українського експортного потенціалу є сировинна орієнтація – більше третини всього експорту складають чорні метали, руди, шлак і зола, а також зернові культури. Відсутність в ключових галузях промисловості конкурентоспроможних на зовнішньому ринку виробництв продук-

ції з доданою вартістю вказують на перебіг деструктивних процесів у вітчизняному промисловому комплексі.

Така ситуація має цілком закономірне пояснення – інвестиційна активність вітчизняних підприємств, спрямована на модернізацію застарілого обладнання та освоєння інноваційних виробництв, є вкрай низькою, про що свідчать дані Державної служби статистики України [10]. За останні сім років частка підприємств, які ведуть інноваційну діяльність, перебуває в межах 12,8–17,4% від загальної кількості підприємств. За аналізований період можна виділити три періоди коливань інноваційної активності – з 2007 р. по 2009 р. частка підприємств зменшилася на 14,2% до 12,8%, з 2009 р. по 2012 р. – зросла з 13,8% до 17,4% і в 2013 р. зменшилася до 16,8%.

Наведені дані вказують, що до інноваційного процесу в Україні залучається незначна кількість підприємств, які, ймовірно, функціонують в перспективних або монополізованих галузях промисловості та здійснюють відповідно до потреби визначеної кількості конкретних суб'єктів господарювання, на що вказує непропорційність витрат на інноваційну діяльність. Зокрема, найбільшою була сума у 2011 р., коли питома вага інноваційних підприємств складала 16,2%, а у 2012 р., коли їх було 17,4%, витрати були меншими за результат 2008 р., коли в інноваційну діяльність було залучено близько 13% підприємств. Відношення витрат на інноваційну діяльність до загальної суми інвестицій за відповідний період підтверджує таку тенденцію. Проте якщо у 2011 р. це співвідношення було найвищим із показником 5,5%, то у 2013 р. є найнижчим із показником 3,9%.

Таблиця 1

Товарна структура експорту, млн. дол. США

Назва товарів згідно з УКТЗЕД	2008 р.	у % до заг. суми	2013 р.	у % до заг. суми
Недорогоцінні метали та вироби з них	27594,0	41,2	17570,7	27,8
<i>чорні метали</i>	<i>22954,6</i>	<i>34,3</i>	<i>14319,3</i>	<i>22,6</i>
<i>вироби з чорних металів</i>	<i>3533,1</i>	<i>5,3</i>	<i>2589,8</i>	<i>4,1</i>
Мінеральні продукти	7046,1	10,5	7494,9	11,8
<i>руди, шлак і зола</i>	<i>2153,6</i>	<i>3,2</i>	<i>3917,5</i>	<i>6,2</i>
Машини, обладнання та механізми; електротехнічне обладнання	6341,1	9,5	6975,0	11,0
Продукти рослинного походження	5577,4	8,3	8875,9	14,0
<i>насіння і плоди олійних рослин</i>	<i>1426,2</i>	<i>2,1</i>	<i>2048,1</i>	<i>3,2</i>
<i>зернові культури</i>	<i>3703,8</i>	<i>5,5</i>	<i>6371,3</i>	<i>10,1</i>
Продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості	5045,3	7,5	4327,3	6,8
<i>продукти неорганічної хімії</i>	<i>1603,6</i>	<i>2,4</i>	<i>1744,3</i>	<i>2,8</i>
<i>добрива</i>	<i>1996,5</i>	<i>3,0</i>	<i>1171,1</i>	<i>1,8</i>
Засоби наземного транспорту, літальні апарати, плавучі засоби	4321,3	6,5	3344,0	5,3
Всього	66954,4	100,0	63312,0	100,0

Джерело: побудовано на основі опрацювання даних [3]

Таблиця 2

Інвестиції в економіці України за 2007–2013 рр., млрд. грн.

Показник	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Капітальні інвестиції, з них:	222,7	272,1	192,9	189,1	259,9	263,7	247,9
<i>власних коштів підприємств та організацій, млрд. грн.</i>	<i>130,5</i>	<i>161,3</i>	<i>127,4</i>	<i>115,0</i>	<i>152,3</i>	<i>156,1</i>	<i>157,1</i>
Прямі іноземні інвестиції в Україну, млрд. дол. США	29,49	35,72	40,03	44,71	49,36	54,46	58,16
Прямі іноземні інвестиції з України, млрд. дол. США	6,20	6,20	6,22	6,87	6,90	6,48	6,58

Джерело: побудовано на основі опрацювання даних [3; 5]

На тлі зниження обсягів експорту за 2013 р. в порівнянні з 2007 р. тривожною тенденцією є зниження питомої ваги інноваційної продукції в загальному обсязі виготовленої продукції в Україні: з 6,7% до 3,3% відповідно.

Розглянемо динаміку внутрішніх та зовнішніх інвестицій в економіці України (табл. 2).

Вищевказані дані вказують на те, що інвестиційна активність вітчизняного бізнесу також перебуває на низькому рівні. Так, загальний обсяг капітальних інвестицій з 2007 р. до 2013 р. підвищився лише на 25,2 млрд. грн., проте так і не досягнув показника передкризового 2008 р. – 272,1 млрд. грн. В загальних рисах динаміка капітальних інвестицій повторює коливання витрат на інноваційну діяльність: найнижчого рівня було досягнуто в 2010 р. – 189,1 млрд. грн., а найвищого в 2012 р. – 263,7 млрд. грн. Як і в попередньому випадку, за 2013 р. обсягу капітальних інвестицій знизився відносно попереднього року. Як і в попередньому випадку, виявлена тенденція вказує на непропорційність інвестиційних витрат (відносно структури підприємств) та відсутність мотивації власників бізнесу розвивати свої виробництва.

Динаміка прямих іноземних інвестицій в економіку України демонструє стійку тенденцію до зростання. З 2007 р. середньорічний приріст становив (розрахований за методом середньої геометричної) становив +12%, в результаті чого загальна сума інвестицій в 2013 р. зросла майже вдвічі в порівнянні з базовим роком та склала 58,16 млрд. дол. США. В свою чергу, обсяг інвестицій з України в економіку країн світу за весь проаналізований період залишався відносно стабільним та коливався в межах 6,2-6,9 млрд. дол. США.

Вбачається, що розвиток вітчизняного промислового сектору здійснюється переважно за рахунок внутрішнього ринку. Так, обсяги реалізованої промислової продукції за аналізований період збільшилися більше ніж на 50% та становили у 2013 р. 1111,27 млрд. грн. Найрезультативнішим виявився знову 2012 р., за який даний показник становив 1400,68 млрд. грн. Крім 2013 р., зниження обсягів реалізованої продукції спостерігалось в 2009 р. – до 806,55 млрд. грн., що становило -12% відносно 2008 р.

Варто відзначити, що за аналізований період було досягнуто практично двократного зростання в

добувній та харчовій промисловості (162% та 97%, відповідно). Зростання від 25% і більше – загалом у переробній промисловості (39%), металургійному виробництві (25%), постачання енергоносіїв (68%). Узагальнення всього вищевказаного вказує на те, що залучені від іноземних та вітчизняних інвесторів позначаються переважно на реалізації потенціалу внутрішніх ринків промислової продукції.

Узагальнення вищевказаних статистичних даних дозволяє окреслити ключові періоди для оцінки співвідносності показників інвестиційної активності та тіньової економіки. Такими періодами є:

- 2007–2008 рр., які характеризуються зростанням економічної активності в усіх розглянутих сферах господарської діяльності, до впливу глобальної фінансової кризи;

- 2012 р., який є роком найвищої точки економічного зростання за аналізований період.

З огляду на специфіку тіньового сектору, яка виражається у відносності кількісних та якісних оцінок, в якості показників тіньової економіки використано:

- частку тіньового сектору в економіці України, розраховану за методом «витрати населення – роздрібний товарооборот» та оцінку Ф. Шнайдера;

- ключові показники рейтингу легкості ведення бізнесу (табл. 3).

Порівняння всього вищевказаного вказує на те, що відсутня пряма залежність між динамікою опрацьованих статистичних та аналітичних даних. Зокрема, зростання офіційного сектору економіки, у т. ч. інтенсивності інвестиційного та інноваційного процесів в передкризові 2007–2008 рр., відбувається на тлі погіршення рейтингу та зростання частки тіньової економіки за методом «витрати населення – роздрібний товарооборот». Зокрема, погіршилися умови ведення зовнішньоекономічної діяльності та якість забезпечення виконання угод. Такі показники, як реєстрація власності, захист прав інвесторів, залишилися незмінними.

Врозріз окресленій тенденції йде оцінка Ф. Шнайдера, на думку якого частка тіньової економіки України за 2008 р. знизилася на 1% від ВВП. Серед факторів, які потенційно могли б сприяти зменшенню тіньового сектору та підвищенню результативності діяльності промисловості, також стало зниження податкового навантаження з доходу суб'єктів госпо-

Таблиця 3

Зведені показники тіньової економіки України

Показник	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Легкість ведення бізнесу, бал	128	139	145	142	145	152	137	112
Дозвіл на будівництво, дн.	-	-	471	476	374	375	375	73
Дозвіл на електрифікацію, дн.	-	-	-	-	-	274	285	277
Реєстрація власності, дн. /% від вартості	93/3,4	93/3,3	93/2,9	93/2,6	117/4,1	117/3,9	69/3,7	45/1,9
Податкове навантаження, % від доходу	60,3	57,3	58,4	57,2	55,5	57,1	55,4	54,9
Захист інтересів інвесторів, бал	142	141	142	109	109	111	117	128
Забезпечення виконання угод, бал / дн.	26/183	46/354	49/354	43/345	43/345	44/343	42/343	45/378
Умови ведення ЗЕД, бал	106	120	131	139	139	140	145	148
Частка тіньової економіки за методом «витрати населення – роздрібний товарооборот»	38	40	45	44	44	45	-	-
Частка тіньової економіки за оцінками Ф. Шнайдера	47	46	46	45	44	-	-	-

* Оціночні періоди з рейтингу Doing Business кореговано з поправкою на рік вперед, оскільки наведені дані є прогнозними (тобто такими, що побудовані на наступний рік за результатами минулого).

Джерело: побудовано на підставі опрацювання даних [17; 20]

дарювання – з 60,3% у 2006 р. до 57,3% у 2007 р. та незначне зростання до 58,4% у 2008 р.

Кризові роки та роки після кризового відновлення характеризуються погіршенням рейтингу легкості ведення бізнесу та оцінками частки тіньової економіки, розрахованої Міністерством фінансів.

Статистично найрезультативніший 2012 р. пов'язаний із продовженням перебування частки тіньової економіки на позначці 45% (за методом «витрати населення – роздрібний товарооборот»), погіршенням умов отримання дозволу на електрифікацію, захисту інтересів інвесторів, умов ведення зовнішньоекономічної діяльності. Суттєве покращення відбулося у сфері реєстрації прав власності, що сприяло поверненню позиції України в рейтингу Doing Business на докризовий рівень (показник за 2007 р.). Крім того, необхідно відмітити зниження податкового навантаження на бізнес, яке в 2012 р. становило близько 55,4% від доходу.

Завершуючи порівняння статистичних та аналітичних даних, відзначимо, що за 2013 р. українським урядом було здійснено ряд покращень у сфері ведення бізнесу, що відповідним чином позначалося на підвищенні рейтингової позиції України – на 112-ту позицію. Такими рішеннями стали суттєве поліпшення умов отримання дозволу на будівництво, а також відчутне скорочення тривалості та вартості процедури реєстрації прав власності. Разом з тим інші позиції, зокрема, умови ведення зовнішньоекономічної діяльності, рівень забезпечення виконання угод, захисту інтересів інвесторів та отримання дозволу на електрифікацію, продовжують залишатися на низькому рівні.

Висновки. На нашу думку, непослідовність дій регулюючих органів вказує на те, що держава досі не поспішає вирішувати проблеми корупції в життєво-важливих сферах організації та ведення конкурентоспроможного бізнесу. Вочевидь штучно ускладнені реєстраційні процедури, значний податковий тиск, а також невідгідні умови здійснення експортно-імпорتنних операцій знижують зацікавленість внутрішніх та зовнішніх власників капіталу в інвестиціях, спрямованих на модернізацію матеріально-технічної бази промислового сектору та відкриття інноваційних виробництв.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо в дослідженні впливу ефектів тіньової економіки на структуру факторів формування інвестиційного клімату держави.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Гафуров И. Инвестиционная привлекательность региона / И. Гафуров // Управление риском. – 2005. – № 1. – С. 2–7.
2. Гребенникова Е. Состояние инвестиционной деятельности в Украине и возможности ее активизации / Е. Гребенникова // Экономика. Финансы. Право. – 2003. – № 2. – С. 14–18.
3. Зовнішньоекономічна діяльність / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/zed.htm (21.05.2014).
4. Інвестиційна політика держави / Український фонд підтримки підприємництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ufpp.kiev.ua/investicijna-politika-derzhavi/> (09.05.2014).
5. Капітальні інвестиції за джерелами фінансування / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2014/ibd/kind/infin_u/infin01_14u.htm (21.05.2014).
6. Корупція і тіньова економіка: політекономічний аспект : [монографія] / [М. В. Фоміна, В. В. Приходько, М. Г. Каптуренко та ін.]; кер. авт. колективу і наук. ред. М.В. Фоміна. – Донецьк : ДонНУЕТ, 2012. – 333 с.
7. Кравченко В.М. Вплив тіньової економіки на економічну безпеку регіону : автореф. дис. ... к. е. н. : спец. 21.04.01 / М.В. Кравченко; Східноукр. нац. ун-т ім. В. Даля. – Луганськ : [б. и.], 2013. – 20 с.
8. Краус Н.С. Детермінанти тіньової економіки в інноваційних умовах господарювання : [монографія] / Н.М. Краус. – Полтава : Дивосвіт, 2014. – 144 с.
9. Ляшенко Ю.П. Особливості підходу до оцінки інноваційно-інвестиційної привабливості старопромислових регіонів / Ю.П. Ляшенко // Прометей. – 2013. – № 1. – С. 49–55.
10. Наукова та інноваційна діяльність (1990–2013 рр.) / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/ni/ind_rtk/ind_u/2002.html (21.05.2014).
11. Петкова Л.О. Інвестиційна привабливість регіонів / Л.О. Петкова // Финансы Украины. – 2005. – № 9. – С. 40–47.
12. Підхонний О.М. Нелегальне підприємництво та фінансова система України в умовах глобалізації : [монографія] / О.М. Підхонний, О.О. Глущенко; Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. – Львів : Сполом, 2011. – 346 с.
13. Рейтинг інвестиційної привабливості регіонів / Інститут економічних досліджень та політичних консультацій; Київський міжнародний інститут соціології, 2013. – [б.и.]. – 50 с.
14. Рибчак О.С. Тіньова економіка та особливості її розвитку в Україні : автореферат дис. ... к. е. н. : спец. 08.00.01 / О.С. Рибчак; Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана. – К. : [б. и.], 2012. – 20 с.
15. Самойленко Є.Г. Тіньова економіка: структура та вплив на економічну динаміку : автореф. дис. ... к. е. н. : спец. 08.00.01 / Є.Г. Самойленко; Нац. гірн. ун-т. – Дніпропетровськ, 2013. – 19 с.
16. Слинько І.М. Напрями зниження рівня тіньової економіки в регіоні : автореф. дис. ... к. е. н. : спец. 08.00.05 / І.М. Слинько; Черкас. держ. технол. ун-т. – Черкаси : [б. и.], 2013. – 20 с.
17. Тіньова економіка в Україні / Вікіпедія – вільна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://uk.wikipedia.org/wiki/Тіньова_економіка_в_Україні (21.05.2014).
18. Труфанов А.Г. Влияние «теневой» экономики на инвестиционный климат и конкурентоспособность отечественного рынка / А.Г. Труфанов, Д.А. Труфанов // Культура народов Причерноморья. – Симферополь : Межвузовский центр «Крым», 1999. – № 10. – С. 37–40.
19. Швець В.Я. Оцінка інвестиційної привабливості Дніпропетровського та Донецького регіонів / В.Я. Швець, Т.О. Єрохондіна // Розробка родовищ. – 2013. – № 2013. – С. 59–66.
20. DoingBusiness 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises // Doing Business: measuring business regulations [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.doingbusiness.org/reports/global-reports/doing-business-2014>.